

J. Chmelař, Úvěrová politika Maxmiliána II. (1564-76), Praha 2007 (diplomová práce).

Posudek školitele

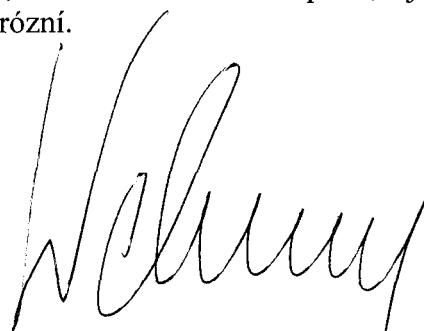
Je starou pravdou, že peníze představovaly velice významný civilizační moment, a také vztah lidí k nim (urozených i neurozených), byl v řadě ohledů modernější, než si někdy dovedeme vůbec představit. A protože jde o téma značně komplikované, badatelský zájem o něj klesá. Což je s podivem, neboť témata jako vznik moderního státu, stejně jako interakce habsburských panovníků a jejich českých stavovských protihráčů se velmi často točí kolem peněz. Ba co více, kdo přistoupí blíže, s nemalou fascinací zjistí, že písemná dokumentace zejména předbělohorských panovníků je zachována značně úplnosti, jako by tyto „staré papíry“ před nedávnem byly uloženy v slavné Staré manipulaci.

Jiří Chmelař se nechal tématem víc než nalákat, ale pokusil se – s nemalou odvahou – proniknout k jádru raněnovověkých financí, konkrétně oněch, spojených s vládou Maxmiliána II. Výtečně přitom využil několikaměsíční pobyt ve Vídni, a materiály z proslulého Hofkammerarchivu. Nic přitom nevadilo, že se archiv stěhoval. Diplomant se také dostal do kontaktu s rakouskými odborníky na finanční problematiku, kteréžto: dokonale využil zahraniční pobyt k náležitému seznámení se s metodologií i metodikou studia finančních toků 16. věku.

Chmelařova práce je velmi logicky vystavěna, směřuje od obecného ke konkrétnímu. To bych chtěl zvláště ocenit, že vyšel ze správních reforem Ferdinanda I. a sledoval jejich konkrétní dopad. Vzhledem k kvantu materiálu, nebylo možné, ale ani účelné téma zpracovat komplexně. Toho si byl diplomant vědom od začátku a soustředil se velmi promyšleně na tureckou sbírku z roku 1566, a za velmi originální vyústění považují závěrečnou kapitolu, věnovanou finančním operacím dvou žen, jedné šlechtičky, a druhé plzeňské měšťanky. J. Chmelař si dobře povšiml, že právě ženy v úvěrových operacích hrály velmi významnou roli.

Diplomant bezpečně zvládl prameny a literaturu, a myslím, že si ověřil, že zpracoval téma, které je prvním krokem ke komplexnější práci, do které se zanedlouho pustí.

Diplomová práce J. Chmelaře splňuje příslušné nároky, kladené na takovou práci, a já ji rád doporučuji k obhajobě. Je možné práci uznat jako rigorózní.

Prof. PhDr. Jaroslav Čechura, DrSc.